

[Holstein.]

Landets nationale Sikkerhed og Uafhængighed, den nationale Garanti for Landets Uafhængighed er tværtimod at søge i Afskaffelsen af Forsvaret. Men naar man nu hævder dette, ja, saa maa man dog i hvert Fald have nogen Garanti for, have nogen Udsigt til, at naar den Ordning, man søger gennemført, bliver til Virkelighed, er Danmarks nationale Sikkerhed virkelig ogsaa betrygget mod militære Angreb udefra. Men er der nogen Sandsynlighed for, at den vil blive det, hvis disse Lovforslag bliver til Lov? Nej, ikke i mindste Maade, for den højtærede Regering hævder, og hævder energisk, at de Styrker, som i disse Forslag foreslaas opstillet til Lands, til Vands og i Luften, er Militærstyrker, er Kombattanter i folkeretlig, i international-politisk Forstand. Men naar det er Tilfældet, er der jo ikke nogen som helst Garanti i disse Forslag mod militære Angreb under en ny europæisk Krig paa Danmarks Suverænetet og Uafhængighed. Og hvorledes skal saa det Militærberedskab, som den højtærede Udenrigsminister bringer i Forslag, anvendes under en europæisk Krig, som Forslaget ikke indeholder nogen Garanti imod ogsaa kan komme til at berøre Danmarks vitale Interesser? Ja, siger man fra de ærede Regeringspartiers Side, det kan ikke bruges til at forsvare Danmarks nationale Uafhængighed og statslige Selvstændighed, og deri har de utvivlsomt Ret, men jeg maa bestride, at de har Ret, naar de hævder, at denne Opgave overhovedet ikke kan løses af den danske Stat.

Men ud fra den Forudsætning, at denne Opgave ikke kan løses og ikke skal løses af den danske Stat, hævder man fra Regeringspartiernes Side følgende, som stod at læse forleden i Regeringsorganet „Politiken“ i en ledende Artikel, som kommenterer nogle Udtalelser i den svenske Presse af Major Bratt om hans Syn paa de nordiske Staters Forsvarsberedskab:

„Tilbage bliver Muligheden for at afværge tilfældige Neutralitetskrænkelser et eller andet Sted paa vort Territorium. Her hævder det radikal-socialdemokratiske Flertal, at Afrustningsforslagets Vagtværn vil være tilstrækkeligt og fuldt ud effektivt. Vi har Mulighed for at afværge netop det *tilfældige*“

— „tilfældige“ fremhævet med spærret Tryk —

„og Regeringens Afrustningsforslag giver bedre Muligheder derfor end den

i sig selv sammensunkne Militærordning af 1922, men et *planlagt*“

— „planlagt“ med spærret Tryk —

„Angreb fra en Stormagts Side paa dansk Territorium ligger det over vore Evner at slaa tilbage.“

Den ærede Ordfører for det radikale Parti, Hr. Jesper Simonsen, spurgte i Gaar de Konservative, som hævder — og det har vi hævdet —, at et Forslag som dette, hvis det gennemføres, vil medføre en ganske uoverskuelig Usikkerhed og Vaklen i Anvendelsen af dette militære Værn, som den højtærede Udenrigsminister indfører, en uoverskuelig Usikkerhed, som vil medføre en tilsvarende fuldkommen Demoralisation for de Befalingsmænd — og det er jo dog en Art Befalingsmænd, som staar i Spidsen for de paagældende militære Styrker —, han spurgte om der da ikke ogsaa, hvis der gennemføres et positivt Forslag, vil blive Spillerum for Beslutninger fra den ansvarlige Regerings Side, fra de ansvarlige Statsmyndigheders Side, om hvilke man paa Forhaand ikke kan vide Besked, med Hensyn til, hvad der skal betragtes som casus belli, hvad der skal betragtes som Overgreb af en saadan Art, at det danske Forsvarsberedskab skal træde i Virksomhed. Jo, det er fuldstændig rigtigt, der vil blive Spillerum for et saadant Skøn fra de ansvarlige Myndigheders Side. Men den store Forskel er den, at med den højtærede Regerings Forslag som Udgangspunkt vil en kommende ansvarlig Regering staa overfor det Dilemma paa den ene Side at skulle afgøre, hvad der er saa smaa Krænkelser, at Militærstyrkerne ikke skal anvendes, og paa den anden Side at afgøre, hvad der er saa store Overgreb, at Militærstyrkerne heller ikke skal anvendes. Det er, som der staar i „Politiken“, kun de tilfældige, de mellemstore Neutralitetskrænkelser, mod hvilke disse Militærstyrker skal sættes ind. Jeg gentager: Er der virkelig udenfor de to Regeringspartier her i Landet mon nogen ansvarlig Politiker i Europa, som kan fatte noget saa absurd som det her foreliggende Lovforslag og de Synspunkter, der ligger til Grund for det? Hvilken Mening er der i at holde Militærstyrker til 18—20 Mill. Kr. til at imødegaa og bekæmpe tilfældige mellemstore Neutralitetskrænkelser, medens man skal have Lov til uhindret at lade saadanne Krænkelser, som betyder et Attentat paa Danmarks Eksistens, paa Danmarks Tilværelse som suveræn og selvstændig Stat, udfolde sig? Forstaa det, hvo der kan! Udenfor Regeringspartierne